

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Næringsministeren

Stortingets næringskomité
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref
JE/fg

Vår ref
21/2632-2

Dato
12. april 2021

Dokument 8:170 S (2020–2021) – representantforslag om rettferdig kompensasjonsordning for den norske turbussbransjen

Jeg viser til brev av 6. april 2021 vedlagt representantforslag dokument 8:170 S (2020–2021) fra stortingsrepresentantene Bård Hoksrud, Tor André Johnsen, Åshild Bruun-Gundersen, Sylvi Listhaug, Hans Andreas Limi og Sivert Bjørnstad om rettferdig kompensasjonsordning for den norske turbussbransjen.

Spørsmålet om å likebehandle de som eier driftsmidler, med de som leier dem, har vært grundig vurdert en rekke ganger tidligere. Representantene viser selv til Prop. 79 S (2020–2021), der departementet begrunner hvorfor det er ulik behandling av de som eier sammenlignet med de som leier driftsmidler. Jeg har i tillegg i svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1683 fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen utdypet behandlingen av lånefinansiering sammenlignet med finansiering ved leieavtale.

Hensikten med kompensasjonsordningen er å kompensere for betalbare faste uunngåelige kostnader, og på den måten redusere risikoen for konkurs. Rentekostnader og leie av maskiner, inventar, transportmidler og lignende inngår derfor i grunnlaget for kompensasjon. Hvis en hadde gitt støtte for alle kostnadene som påløper ved å eie driftsmidler, hadde det gitt likebehandling mellom de som eier og de som leier, men det ville innebåret å øke støtten til solide foretak med lavere fare for konkurs. Det ville dessuten ført til store endringer i regelverket og i praksis en betydelig omlegging av ordningen.

Bedrifter som eier egne driftsmidler og som har finansiert driftsmidlet med lån, betaler ofte avdrag og renter på lånet. Avdrag på lån er en likviditetsbelastning, men ikke en kostnad, og reduserer ikke egenkapitalen. Kun rentekostnaden kan tas med i kostnadsgrunnlaget og gir grunnlag for støtte i tilskuddsordningen.

Det er en viss grad av forskjellsbehandling i kompensasjonsordningen av bedrifter som lånefinansierer egne driftsmidler og de som leier eller leaser dem. Dette skyldes at enkelte avtaler, især såkalt finansiell leasing, inneholder et element som kan sies å tilsvare avdrag på lån i tilfeller der foretaket finansierer driftsmidlet ved lån. I tilskuddsordningen behandles all form for leie og leasing likt, og det periodiserte leie- eller leasingbeløpet inngår i kostnadsgrunnlaget ved beregning av støtte. Det gjør derimot ikke avdrag på lån.

Representantene foreslår å rette opp denne forskjellsbehandlingen med å likebehandle bedrifter i turbussbransjen som eier egne kjøretøy med bedrifter som leier eller leaser kjøretøy. Forsøk på å rette opp forskjellsbehandlingen ved å øke støtten for de som har lånefinansiert, har flere uheldige sider. Disse er belyst i omtalen av ikke-betalbare kostnader som avskrivninger i Prop. 79 S (2020–2021).

Andre mulige løsninger er drøftet i svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1683. Det viser seg vanskelig å få til en god likebehandling mellom ulike finansieringsformer uten å skape nye skjevheter og komplisere ordningen betydelig.

Endringene i kompensasjonsordningen som foreslås, bør etter mitt syn ikke gjennomføres. Alle de ovennevnte utfordringene vil også gjøre seg gjeldende i eventuell endring av ordningen som kun berører turbussbransjen, slik representantene foreslår. En særregel for denne bransjen vil ikke bare komplisere ordningen og skape nye skjevheter internt i turbussbransjen, men også fremstå som svært urettferdig overfor andre bransjer og næringer som befinner seg i lignende situasjoner.

Kompensasjonsordningen er ment å treffe bredt, med like vilkår for alle næringer, bransjer og bedrifter, der tilskuddet utmåles etter objektive kriterier. Dersom ordningen skulle innrettes på en måte som i større grad tar hensyn til enkelte bransjer, ville det gi økt behov for kontrollmekanismer og manuell behandling.

Med hilsen

Iselin Nybø